Nicolaus <de Lyra> [Oth.]: Biblia latina. [Enth.:] Postilla / Nicolaus de Lyra [u.a.]
Nürnberg: Anton Koberger, 1485 Seite 9

Prologus

dedinaꝛ hic ⁊ hec bragmana. huius bragmane: ſicut Scy
tha Getha. Et ſm̃ hoc credo ꝙ corripiat vbiq̃ hãc ſillabã
ma ſicut ſalmana cunnana ⁊ amana. Exẽplũ hieronymi
inuenies ĩ epl'a ad Athletam de inſtitutiõe filie ſue vltra
mediũ: vbi dicit Hiero. ꝙ iudaica ſupſtitio ex pte facit in
reiectiõe q̃rũdã ani-
maliũ ⁊ eſcaꝝ ꝙ in
doꝝ Bragmane ⁊
Egyptioꝝ gymno
ſophiſtẽ ĩ poléta et
oriza ⁊ pomoꝝ ſo-
lo obſuãt cibo cur
ꝟgo xp̃i ñ facit ĩ to
to. Poléta dr̃ gen⁹
legumĩſ ꝓut poniꝛ
h. Oriza pulmen-
tum de ordeo.
n Ut audiret hi
archã. illum ph̃m.
o Sedentẽ ĩ thro
no aureo quia for-
te hẽbat cathedraꝫ
deauratã: vel qꝛ ſa-
piẽtia ibi docebaꝛ
q̃ auro in ſacra ſcri
ptura comparatur.
p Et potantẽ. di
ſcipulos. De Tã-
tali fõte. i. de ſeclari
ſapia: q̃ dr̃ fons tã-
tali a tãtalo ph̃o ſm̃ q̃ſdã. ſm̃ alios tãtal⁹ fili⁹ Iouis: ob
culpã ſuã apd̃ inferos ſuſtiet talẽ penã ꝙ ſemꝑ ſitit: ⁊ hꝫ
aquã vſq̃ ad labiũ inferi⁹: ⁊ qñ vult bibere ſꝑ aqua refu-
git. Itẽ pulcerria poma ĩ arbore pendẽtia deſcẽdũt ei vſq̃
ad labiũ ſupi⁹: ⁊ qñ ipſe vult ea apprehẽdere ſilr̃ refugiũt.
Vñ ait Ouidi⁹ in. iiij. Methamor. vltra medium: Tibi
Tãtale mille deꝑhẽdunꝛ aq̃: queq̃ iminet effugit arbor.
Fons Tãtali dr̃ mũdana ſapia: quã ſꝑ ſitiũt curioſi: que
ſꝑ refugit: qꝛ nũq̃ eos ad plenũ reficit: qꝛ ſicut dr̃ Eccl'. j.
Nõ ſaturaꝛ ocul⁹ viſu: nec auris impleꝛ auditu. Iteꝫ de
Narcyſſo dr̃ in. iij. Methamor. Duꝫ ſitim ſedare cupit:
ſitis altera creſcit ⁊c̃. q Inde ꝑ Elamitas ⁊c̃. Elami
te q̃ ꝑſe dicũꝛ ab Elã ꝓmogenito Sem. Hierl'. xlix. dicit
glo. Elam ẽ regio Perſidis vel rex Perſaꝝ. vñ Elamite.
r Babylonij. a babylonia. s Caldei ꝓpl'i ſũt de qui-
bus dicit Iſi. ety. ix. Caſdei. qui nũc caldei vocanꝛ: a Ca-
ſeth filio Nachor fratrl' abrahe cognomiati ſũt. t Me-
dus rex fuit atheniẽſiũ q̃ poſt mortẽ Iaſonis oriẽtis pla-
gam ꝑdomuit ibiq̃ mediã vrbẽ cõdidit: gentẽq̃ medoꝝ
ſuo nomie appellauit. Sed iueniem⁹ ĩ geneſi: ꝙ Madai
auctor gentis medoꝝ fuit. v Aſſyrij ab aſur filio ſem
vocati: gẽs potẽtiſſima q̃ ab eufrate vſq̃ ad indoꝝ fines
omnẽ in medio tenuit regionem. x Parthi a ſcythis
originẽ trahũt. fuerũt. n. eoꝝ exules ꝙ etiã coꝝ vocabu-
lo manifeſtaꝛ. nã ſcythico ſmone exules parthi dicũtur.
y Syri. ſm̃ Iſi. ab arã q̃ fuit q̇ntus Sem dicti ſũt: q̃rũ
metropol' fuit Damaſc⁹. Vel dicunꝛ ſyri a ſuri. q̃ fuit ne-
pos Abrahe ex cethura: quos autẽ veteres aſſyrios nunc
nos vocam⁹ ſyros ꝑte totũ appellãtes. z Fenix. Cha
tini fraꝛ de Thebis egyptioꝝ in Syriã ꝓfect⁹ apud Si-
donẽ regnauit: eoſq̃ ꝑpl'os ex ſuo nomie Fenices: eaq̃
ꝓuinciã Feniciam nũcupauit. a Arabes ſunt ſabei a
Saba filio Chus ſic dicti. Omnes ſuperiores ꝓpl'oꝝ iſto-
rũ expoſitiões iuenies in. ix. li. Iſi. ety. Hn. xiiij. aũt dicit
ipſe: Arabia idem eſt ꝙ ſacra. hoc. n. ſignificare interpre-
taꝛ: eo ꝙ regio thurifera ſit odores creans ⁊c̃. b Pa-
leſtini ſunt philiſtei: qꝛ p. l'ram ſermo hebre⁹ non habet: ſ;
ꝓ eo ph̃i greco vtunꝛ: inde philiſtei ꝓ paleſtinis dicunꝛ a
ciuitate vtiq̃ ſua. Idem ⁊ Alleophili. i. alienigene: ob hoc
quia ſemper fuerũt inimici Iſrl' ⁊ longe ab eorũ genere. i.
ſocietate ſepati. ita dicit Iſid̃. ety. ix. c Alexandriam
aũt dicit plini⁹ in littore egypti maris a magno alexãdro
conditã in Aphrice ꝑte ab hoſtio canopico duodecĩ paſ-
ſuũ iuxta mare othiũ lacũ. Interiacet aũt inter egyptũ

n vt Hiarchã ĩ throno o ſeden-
tẽ aureo ⁊ d̃ Tãtali fõte p po
tantẽ: inꝛ paucos diſciplos
d̃ natura: d̃ moribꝫ: ac de cur
ſu dieꝝ ⁊ ſydeꝝ audiret doce
tẽ. q Inde ꝑ elamitas: r baby
lonios: s chaldeos: t medos:
v aſſyrios: x parthos: y ſyros:
z phenices: a arabes: b paleſti-
nos reuerſ⁹ ad c alexãdriã: ꝑ-
rexit ad d Ethiopiã: vt e gym-
noſophiſtas f et famoſiſſimã
ſolis mẽſã g videret ĩ ſabulo.
h Inueñit ille vir vbiq̃ qd̃ di-
ſceret: ⁊ ſꝑ ꝓficiẽs: ſꝑ ſe meli
or fieret. i Scpſit ſuꝑ hoc ple
niſſime octo volumibꝫ Phi
loſtratus. Ca. ij.
Q Uid k loquar d̃ ſecli
hoibꝫ l cũ apl's paul⁹
vas electiõiſ ⁊ mgr̃ gẽtiũ q̃ d̃
ꝯſcĩa tãti ĩ ſe m hoſpitis n loq̃-
baꝛ dicẽs: o an expimẽtũ q̃ri
tis ei⁹ q̇ in me loquiꝛ xp̃s: p p⁹
Damaſcũ arabiãq̃: p luſtra
tas q aſcẽdit hieroſolymã vt
videret petꝝ: r et mãſit apud
eũ diebꝫ q̇ndecĩ: s hoc. n. my
ſterio hebdoadis et ogdoa-
dis futur⁹ gentiũ ꝑdicator ĩ-

et mare. d Ethiopia ſicut dicit Iſi. ety. xiiij. dicaꝛ
a colore populorũ quos ſolis vicinitas torret: deniq̃
vim ſyderũ ꝓdit hominũ color. eſt. n. ibi iugis eſt⁹. naꝫ
quicq̇d eius eſt ſub meridiano cardine eſt: multa alia
ponũtur ibi. In fine dicaꝛ ibi ꝙ due ethiopie ſunt vna
ꝯtra ortũ ſolis:
altera ꝯtra oc-
caſuꝫ ĩ Mauri-
tania. e Gym
noſophiſte. nu-
di ꝑ opacas In
die ſolitudines
ꝓhibẽtur philo-
ſophari adhibẽ-
tes tm̃ genitali-
bus tegmina: hi
et a generando
ſe abſtinent. ita
dicit Iſid̃. ety.
vij. vbi agit de
ph̃is et dicunꝛ
a gymnos qd̃ ẽ
nud⁹: et ſophos
qd̃ eſt ſapientia
vel ſapiens: q̃ſi
nudi ſapientes
vel ph̃i. f Et
famoſiſſimã ſo-
lis mẽſam ſcili-
cet delphico A-
pollini cõſecratã. g Videret in ſabulo. i. in littore
ſabuloſo ĩ quo erat templũ Delphici Apollinis. Iſtã
mẽſam dicũt quidã eſſe de qua legiꝛ in valerio maxio
li. iiij. Nã a piſcatorib⁹ in Mileſia regione verriculuꝫ
trahẽtibus: quidã iactuꝫ emerat: extracta inde magni
ponderis aurea menſa delphica: orta cõtrouerſia eſt
illis piſciuꝫ ſe capturam vendidiſſe affirmãtibus: hoc
fortune ductus emiſſe dicente: Qua cõditiõe propter
nouitatẽ rei: ⁊ magnitudinẽ pecunie: ad vniuerſuꝫ ci-
uitatl' eius populũ delata: placuit Apollinẽ Delphicũ
cõſuli cuinã menſa adiudicare deberet: Deus rñdit:
illi eſſe dandaꝫ qui ſapia ceteros ꝑſtaret: tũc Mileſio
Thaleti mẽſam dederũt: ille ceſſit eam Biãti: Bias
Pyttacoꝛ is ꝓtinus alij: deincepſq̃ ꝑ omniũ ſeptẽ ſapi
entiũ orbẽ ad vltimũ ad Solonẽ ꝑuenit: qui ⁊ tituluꝫ
ampliſſime prudẽtie ⁊ ꝓmiũ ad ipm̃ Apollinẽ trãſtu-
lit. Hoꝝ ſeptem ſapiẽtiũ mẽtionẽ facit augl'. xviij. de
ci. dei ca. xxiiij. Sed qꝛ tãti ph̃i nulla eſſet cõmẽdatio:
tantã viã feciſſe vt videret mẽſã illã: ideo alij dicũt eũ
in Mileſiã iuiſſe: vt vidẽt ibi ph̃os: q̃ tradebãt aſtro-
logiã: ⁊ numeros ſibi neceſſarios: ⁊ figuras in ſabulo-
ſo littore ꝓtrahẽtes: vñ ⁊ loc⁹ in q̇ docebãt ⁊ ꝓtrahebãt
dicebaꝛ mẽſa ſol': qui ẽ de⁹ ſapie: qꝛ ibi ſapiaꝫ docẽtib⁹
apponebaꝛ. famoſiſſima aũt erat: qꝛ vtilitas doctrine
illius in multl' ꝑtib⁹ diuulgabaꝛ: Et forte opio iſtoꝝ
q̃ ſic dicũt: fundaꝛ ſuꝑ hoc qd̃ dicit Augl'. viij. de ci. dei
ca. ij. vbi ſic dr̃: Thales mileſi⁹ vt ſucceſſores etiã ꝓpa
garet: rerum naturã ſcrutat⁹: ſuaſq̃ diſputatiões l'ris
mãdãs eminuit: maxie qꝛ admirabilis extitit: ꝙ aſtro-
logie numerl' ꝯꝓhẽſis: defect⁹ ſolis ⁊ lune etiã ꝑdicere
potuit ⁊c̃. Qꝛ aũt quidã dicũt ꝙ ꝫabulo perꝫ dicebaꝛ
locus in q̇ erat mẽſa ſol': non inueni ab aliquo auctore.
h Inuenit ille vir ⁊c̃. litera plana eſt. i Scripſit
ſuper hoc pleniſſime octo voluminibus Philoſtratus.
ille ph̃us q̃ fecit octo libros de ſequẽtib⁹ l'ras ꝑ orbem
terrarum.

k Q Uid loquar d̃ ſecli hoib⁹. i. de ſecularib⁹ ph̃is a
ſecl'o poſſeſſis. l Cũ apl's paul⁹ vas electõ-
nis. i. a deo elect⁹ vt portaret nomẽ ſuũ corã gẽ-
tibus vel potẽtib⁹ ⁊ regib⁹ actl'. ix. Vas electiõis mihi
eſt iſte ⁊ mg̃r gentiũ. j. Thi. j. in quo poſit⁹ ſum ego ꝑ-
dicator ⁊ aplus ⁊ magiſter gentiũ: in fide ⁊ veritate.
m Hoſpitl'. i. xp̃i. n Loquebaꝛ dicẽs. ij. Coꝝ. xiij

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-254/0008
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG